

'Ik ben toch altijd die rare met haar gitaar'

De Standaard* - 22 Jan. 2022
Pagina 40

* De Standaard/West-Vlaanderen, De Standaard/Oost-Vlaanderen, De Standaard/Antwerpen, De Standaard/Vlaams-Brabant/Brussel, De Standaard/Limburg

De Music Moves Europe Award die de Belgische singer-songwriter Meskerem Mees won, is een troost voor de afgelaste tournee die ze normaal nu zou doen. 'Vanochtend dacht ik: damn, dit is echt wel cool.'

De Music Moves Europe Awards (MME), vroeger de European Border Breakers Awards, zijn een initiatief van de Europese Unie dat jong poptalent ondersteunt. De organisatie heeft al vaak raak gekozen: artiesten als Stromae, Adele, Mumford & Sons, Lykke Li, Damien Rice, Rosalía en Aya Nakamura gaan Meskerem Mees vooraf. Ze kreeg de Grote Prijs van de Jury, die naar verluidt unaniem was. Net zoals de jury van de Rock Rally (en wij) viel die jury voor haar 'authentieke, tijdloze en mysterieuze songs', haar soulvolle en onberispelijke vertolkingen en mooie stem.

'Ik besef nu beter dan gisteren wat dit betekent', zegt Mees aan de telefoon, alweer thuis na haar optreden op Eurosonic Noorderslag in Groningen, waar de prijs werd uitgereikt. 'Toen was ik wat moe. Zo'n optreden is veel wachten na een lange rit, geduld hebben, rondhangen, te veel eten ... de energie was een beetje zoek. Maar vanochtend dacht ik: damn, dit is echt wel cool. Het is ook mijn eerste prijs, dat is altijd speciaal.'

Je hebt vorig jaar op het jazzfestival van Montreux toch de niet te versmaden prijs voor jong talent gekregen?

'Dat is waar, maar daar heb ik geen beeldje gekregen voor op de schouw. Nu wel. Ik heb geen idee wat het voorstelt, maar het is van hout, dat past bij veel dingen.'

Was je verrast?

'Ja, want in dit soort wedstrijden weet ik nooit of ik op mijn plaats zit. We hadden de andere kandidaten onderweg in de auto beluisterd, en ik gokte op de Duitse, Zoe Wees, omdat die al heel wat bereikt heeft. Wat ik doe, is niet superhedendaags. Er zat veel elektronische muziek in de selectie, daartussen ben ik altijd de rare met haar gitaar. Maar daardoor kun je natuurlijk ook opvallen.'

Je zou nu normaal op tournee zijn. Is zo'n prijs een alternatief promotiemiddel?

'Awards als deze zijn heel erg gericht op de muzieksector. Eurosonic Noorderslag is ook een showcasefestival, met optredens voor spelers uit de muziekindustrie, ik denk niet dat het bij het publiek erg bekend is. Het is zeker nice om zoiets te winnen, maar het vervangt optreden niet. Alleen is optreden in deze omstandigheden gewoon niet mogelijk.'

'De prijs motiveert me wel persoonlijk. Een hele maand thuiszitten in plaats van te spelen: het bezorgt me niet meteen financiële problemen, maar mentaal begon het te wegen. Ik had last van het gevoel niet nodig te zijn, ik ben aan het zoeken naar een avondcursus of zo om toch iets nuttigs te doen.'

Wat, zoals IT of een talencursus?

'Ik was niet zo lang geleden op bezoek bij een vriend in Hamburg die me een beetje Duits heeft geleerd. Dat heb ik in het middelbaar nooit gehad, maar het ligt wel dicht bij het Nederlands. Als ik een basis opbouw, kan ik over een jaar misschien een interview in het Duits doen, dat is altijd wel handig.'

Aan de Grote Prijs van de Jury hangt een premie van 5.000 euro vast voor ecologisch toeren. Heb je dat nodig, als je met z'n tweeën optreedt?

'Ik won 10.000 euro, dat is funding om verder te kunnen werken, want toeren kost voor een beginnende artiest meestal meer dan het opbrengt. En we staan inderdaad maar met z'n tweeën op het podium, ik en cellist Frederik Daelemans, maar toch zijn we met vijf mensen als iedereen meegaat. Je krijgt niet in elke auto vijf man, een cello, een gitaar en het rack van de geluidsman. Ik vind dat toch een interessante vraag. Ook heel grote bands als Radiohead en Coldplay zijn bezig met hun voetafdruk. We krijgen nog een sessie over ecologisch verantwoord toeren en echt waar, ik kijk daarnaar uit.'

```
<div class="widget archive-list archive--abo" style="background-color: #fff !important;padding: 0 !important; margin-top: 0;margin-top: 1.42857rem;padding-left: 1.42857rem;padding-right: 1.42857rem;position: relative; overflow: hidden;"><h4 style="font-size: 0.9rem;text-transform: uppercase;font-weight: 700;margin: 0 0 .85714rem;" class="alt-family bold">Lees ook</h4><ul style="margin: 0;list-style: none;list-style-image: none;padding-left: 0;" class="widget__list"><li style="margin-bottom: 1.42857rem;clear: both;position: relative;list-style: none;" class="list__item-1 padder--0y list__item--plus"><a style="text-decoration:none !important;color: #000 !important" href="https://www.standaard.be/cnt/dmf20211112_97713243"><div></div><div style="display: flex; flex-direction: column;"><div style="display: flex; flex-direction: row;align-items:center;"><time style="margin-left:0.5rem;font-size: .78571rem; text-transform: uppercase;display: inline-block;" datetime="13/11/2021">13/11/2021</time></div><span class="tag"></span><p style="color: #000 !important;text-decoration:underline !
```

important;margin-left: 0.5rem;margin-top:0.3rem;" class="link--paco">'Deze songs vatten de eerste 20 jaar van mijn leven samen'</p></div></div>

Inge Schelstraete

Copyright © 2022 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden